

urejenih razmer, ki so se z vojno še poslabšale. Iz tega se sklepa, da Rusija ni zmožna voditi dolge in obširne vojne, kajti že v miru težko izhaja.

V Mehiki se stanje katolicizma zboljšuje. Odposlanstvo duhovnikov in vernikov iz Mehike je bilo nedavno v Rimu. Ti mehiški ka-

toličani so bili sprejeti od papeža Pija XII. v posebni avdienci. Sporočili so, da se razmere v Mehiki, kar se tiče vere in Cerkve, stalno zboljšujejo. Proticerkveni zakoni so sicer še vedno v veljavi, vendar se ne izvajajo več strogo. Cerkve so skoro vse odprte in duhovniki lahko izvršujejo dušnopastirsko službo.

Kongres Kristusa Kralja

Zadnji mednarodni kongres Kristusa Kralja je bil lani v slovenski prestolnici Ljubljani. Bil je izveden s takšnim sijajem in redom, da je to v veliko čast slovenskemu narodu. Sedaj je v pretresu vprašanje, kje bi naj bil naslednji kongres, ki se naj vrši letos. Ali je letos sploh mogoč mednarodni kongres? V državah, ki so v vojno zapletene, to ni mogoče. Tako izpade Francija, kjer so mislili prirediti letos mednarodni evharistični kongres, in sicer v Nizi. Vojna je to onemogočila. Nekateri so kazali na Milan kot mesto letošnjega kongresa Kristusa Kralja. Toda vznikli so takoj tehtni pomisleki. Italija sicer

ni zapletena v vojno, ne ve se pa, kaj bi se vse še moglo zgoditi. Ostala je kot mogoče pozorišče kongresa Kristusa Kralja le Španija, kjer se Kristus Kralj med ljudstvom zelo časti. Glavno mesto Madrid, ki je med državljansko vojno silno trpelo, še ni v takem stanju, da bi moglo biti pozorišče mednarodnega kongresa. Ostane torej mesto Saragossa na severu Španije (blizu obmejnega gorovja Pirenej, blizu francoskega Marijinega svetišča Lurd), kjer bi se tak kongres mogel vršiti. Pričakovati je, da bo kongres v Saragossi vreden naslednik kongresa v naši slovenski prestolnici.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Vurberški gospod župnik umri

Na Vurbergu je umri 2. marca po daljšem bolehanju g. župnik in duhovni svetnik Alojzij Kokelj. Rodil se je 4. junija 1868 v Javorju pri Ljubljani. Mašniško posvečenje je prejel leta 1893. Kaplanoval je na več mestih po naši škofiji in je prišel na Vurberg za župnika leta 1904. Na tej fari je ostal do smrti.

Rajni je bil goreč in zgleden duhovnik in si je znal s svojo mirnostjo ter z vztrajnim delom pridobiti srca vernikov. Na Vurbergu je storil veliko za oplešanje hiše božje, za prosveto in je bil vsem gospodarjem v župniji zgled naprednega vinogradnika ter kmetovalca. Daleč na okrog je bil znan po svoji izredni gostoljubnosti.

Ko se je naselila na Vurbergu po vojni bolnišnica ruskega Rdečega križa, se je iz ljubezni do Rusov naučil ruščine in bil do smrti v najožjih stikih z vodstvom bolnišnice in z ruskimi begunci.

Zelo pridno je dopisoval v krščanske liste in posebno še v »Gospodarja«, kateremu je pošiljal skoro tedenske prispevke, v katerih je svaril naš narod pred pogubonosnostjo boljševizma. Bil je trdno prepričan, da bo v tej vojni odklenkalo sovjetom in da bodo zavladale v majki Rusiji zopet urejene razmere in da bo Rusija prevzela glede slovanstva predvojno vodino vlogo. Žalibog ga je Gospod poklical po zasluženem plačilo, preden se mu je izpolnila njegova najbolj srčna želja.

Za plodonosno delo v cerkvi je bil imenovan od škofa za duhovnega svetnika, kraj ga je od-

likoval z redom sv. Save in tudi od ruskega Rdečega križa je prejel odlikovanje.

Vurberški gospod župnik bo ostal v hvaležnem ter trajnem spominu pri vseh, ki so poznali njegovo blago dušo in delavnost!

Smrt cerkvenega ključarja. V ponedeljek, dne 26. februarja, smo v Dravogradu zagrebili Pongraca Kobolt, posestnika na Viču. Zelo lep pogreb je pokazal, da je bil rajni priljubljen med farani. Bil je dolga leta ključar proštiske cerkve in odbornik v raznih dobrodelnih društvih. Bodi mu zemljica lahka!

Smrt v visoki starosti. V smartnu pri Slovenjgradu je bil pokopan Gril Anton, po domače Lampret. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rajni Anton je bil star 78 let in je bil priden ter skrben gospodar, kakršnih je že malo v tem času. Rad je hodil v cerkev ter je bil radodaren in dobrotljiv. Kako radi smo ga imeli, je pričal njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb.

Smrt je vzela starega moža. Pred kratkim smo pri Sv. Trojici v Slov. goricah spremljali na zadnji poti obče spoštovanega 82 letnega preužitkarja Franca Frasa iz Oseka. Rajni je bil neumorno delaven in skrben do konca življenja. Bil je nad 50 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pred štiri leti je slovesno obhajal zlati poroko s svojo ženo, ki pa je že čez pol

Kratke tedenske novice

Nadvojvoda Oton Habsburški se je v portugalski prestolnici vkrcal na ameriško prekoceansko letalo, v katerem je odpotoval v Združene ameriške države.

Dr. Mihael Hainisch, ki je bil v dveh povojnih dobah predsednik avstrijske republike, je sredi minulega tedna umrl v Glognitzu blizu Wiener Neustadta. Rajni je dosegel visoko starost 82 let.

Za 20 letnico vodstva vrhovne madžarske vlade je poslal regentu Horthyju naš knez namestnik Pavle častitke in najvišje jugoslovansko odlikovanje red Karadjordjeve zvezde.

66 letni Myron Taylor, osebni zastopnik ameriškega predsednika Roosevelta pri Vatikanu, je bil večletni upravnik javne knjižnice v Njujorku, sodeloval je pri ameriških dobrodelnih organizacijah in je spremljal sedanjega papeža Pija XII., ko je potoval po Zedinjenih ameriških državah kot vatikanski državni tajnik kardinal Pacelli.

Rooseveltov odposlanec Summer Welles je v minulem tednu imel v Berlinu razgovore s Hitlerjem, maršalom Goeringom in s Hitlerjevim namestnikom Hessom. Welles se je že odpeljal iz Berlina skozi Švico v Pariz in London.

Nemški zunanji minister Ribbentrop bo odpotoval te dni v Rim na razgovor z Mussolinijem. Do tega obiska bo prišlo, preden bo Rooseveltov odposlanec odpotoval iz Londona in preden se bo na svojem povratku v Ameriko še enkrat vrnil v Rim.

Pomočnik sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Potemkin je bil odstavljen s svojega dosedanjega mesta in imenovan za prosvetnega komisarja.

Dne 3. marca je poteklo pol leta nove evropske vojne, ki še ni prinesla odločitve.

Francoski ministrski predsednik Daladier je ob polletnici vojne izjavil: Pred šestimi meseci se je začela vojna po volji Nemčije, ki zahteva, kakor je rekel Hitler v svoji knjigi »Mein Kampf«, da se loči Francija od drugih in potolče, toda Francija se je dvignila za svojo obrambo z ogromnim pogumom. Po šestih mesecih vojne so naše meje nepoškodovane, naša morja svobodna, vsi Francozi in Francozinje pa lahko svobodno posevčajo vse svoje sile za zmago domovine.

Zavezniki bodo nastopili proti sovjetski Rusiji po poročilih iz Rima takoj, kakor hitro bi se izkazalo, da skušata Rusija ali Nemčija dobiti kakšno oporišče na področju Norveške.

Izvoz nemškega premoga v Italijo je od dne 1. marca podvržen rednemu zavezniškemu nadzorstvu nad vojno-tihotapskim blagom. Anglija je pripravljena, da oskrbi Italijo s premogom iz drugih držav.

Eksplozija treskovega plina v premogovniku Raša v Istri je zahtevala v globlini 280 metrov 60 mrtvih rudarjev, 100 pa ranjenih.

800 mornarjev iz nevtralnih držav je bilo v tej vojni po trditvah Angležev ob življenje zaradi potopitve ladij po nemških podmornicah in minah.

Angleški bombniki so v preteklem tednu že petič nepoškodovani preleteli Berlin in metali nanj letake.

Rastlinstvo in živalstvo na južnem tečaju. Počasi se človeku odpira tudi svet okrog južnega tečaja z vsemi svojimi zanimivostmi. Temu se ima največ zahvaliti admiralu Byrdu, ki se ponovno mudi v pokrajinah krog južnega tečaja. Po njegovih podatkih, ki so že sprejeti med znanstvena dela, se južni tečaj zelo loči od severnega. Zlasti ob južnem tečaju ni velikih sesalcev, kakor ob severnem, pač pa je veliko vrst ptic. Doslej so Byrd in ostali raziskovalci južnega tečaja ugotovili 40 vrst ptic, od katerih tri vrste prihajajo prav na celino ob južnem tečaju, da si iščejo hrane, in sicer veliki strakoš, roparski galeb in neke vrste ključnač. Poleg tega je južni tečaj tudi domovina »cesarskega pingvina«.

Av gust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

In srce mu je začelo počasneje biti, po žilah ga je spreletela sladkost, ki je še nikoli ni čutil. Počasi je vrnil dete v zibko.

»Pozdravi mamo!« je tiho šepnil, poljubil dete na čelo in vroča solza mu je kanila iz očesa na rdeče ličice otrokovo kakor nebeška rosa na rožico. Potem se je naglo umaknil in izginil med grmovjem. Hitel je preko polja, korakal je lahko, naglo, kakor da ima krila, smehljaj se je vsakemu cvetu in drevesu, saj mu je bilo odpuščeno, to dete mu je odpuščeno, našel je svojo dušo prav tedaj, ko jo je za zmeraj hotel izgubiti s peklenskim dejanjem.

Bilo je toplo, Luka je grede opešal. Zavil je v šumo, zavlekel se je za grm in legel na tratnico. Mirno in lahko, rekel bi veselo, je zaspal, tako sladkega sna že dolgo ni okusil. Bil je sen brez sanj. Ko je spet pogledal — sonce je bilo že čez poldan — je bil veder in miren. Urno se je dvignil in odšel veselo proti mestu.

37

Pred mrak je prihitel Ugarkovič v vas do krčme, pogledal je skozi okno in, ko je zagledal pisarja, je trikrat na rahlo potrkal. Mikica je prišel ven.

»Ti, Ugarkovič?«

»Jaz.«

»Kaj je? Kje si bil dva dni?«

»V mestu. Iskal sem Luko.«

»In si ga našel?«

»Našel.«

»Pa?«

»Prišel bo v Jelenje. Morda prav zdaj prihaja.«

»Kako veš?«

»Moral je biti tu v vasi, medtem ko sem ga jaz v mestu iskal. Od daleč sem ga opazil, da gre z naše strani v mesto.«

»Kaj še?«

»Šel sem za njim toliko daleč, kolikor bi slaba puška nesla, toliko, da me ne zapazi. Vedno za njim. On v krčmo, jaz pred krčmo; on ven, jaz spet za njim. Pomisli, k župniku je šel v župnišče.«

»Ah!« se je začudil pisar.

»Da, k župniku. Dve uri sem čakal, dokler se ni prikazal v durih.«

»Potem?«

leta umrla. Zapustila sta petero že preskrbljenih otrok, vnuke in pravnuke, kateri jima z našim listom vred želijo, da bi počivala v miru!

V starosti 82 let je umrl. Pri Sv. Rupertu v Slov. gorah smo spremili dne 25. februarja k zadnjemu počitku daleč znanega Roj Jakoba. Rajnemu v slovo so domači cerkveni pevci na domu zapeli »Vigred« in še pri grobu dve pesmi. Med umrlimi v naši fari letos je rajni že šestnajsti. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje. — Na sedmini se je nabralo za afriške misijone 122 din.

Mati duhovnika umrla v visoki starosti. V Moravcih pri Veliki Nedelji je v 84. letu v Gospodu zaspala babica Sobotarova babica Marija Spindler, mati našega sedanjega župana. Bila je nepopisno skrbna in delavna žena in mati, zgled resnično krščanskega življenja ter modra vzgojiteljica svojih otrok in vnukov. Kako jo je radi tega vse spoštovali, je pokazal tudi njen veličastni pogreb: spremili so jo trije gg. duhovniki pod vodstvom njenega najstarejšega sina, g. župnika od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Tukajšnji rojak, salezijanski duhovnik g. Anton Hanžel ji je ob grobu spregovoril lepe poslovnice besede. Na čelu dolgega spreveda je šla vsa šolska mladina s svojim učiteljem in nad sto gasilcev vseh treh domačih in juršinskih čete, ki je prišla celo z zastavo. Preblaga mati naj si zdaj odpočije v blaženstvu — vsem žalujemo pa naše toplo sožalje!

Smrt v starosti 87 let. Pri Sv. Juriju ob ščavnici je v starosti 87 let mirno v Gospodu zaspala posestnica Ter ezija Jaušovec iz Okoslavec. Spavaj mirno, blaga mati! — Preostali nam sožalje!

Veren mož umrl. V Prosečki vasi v Slovenski Krajini je umrl nad 70 let stari Jurij Hajdinjak, ki je zelo zgledno živel in tako tudi umrl, dvakrat previden. V vsakem vremenu si videl pokojnega v cerkvi in kjub starosti je še vedno v cerkvi prepeval. Naj mu sveti večna luč, družini pa, kamor zahaja »Slov. gospodar«, naše sožalje!

Pogreb ponesrečenega rudarja. Dne 20. februarja smo v Stranica pri Slov. Konjicah pokopali komaj 29 letnega fanta-rudarja Kremerja Franca. Teden dni poprej ga je podšlo pri delu v rudniku. Vkljub hitri pomoči — prepeljali so ga takoj v bolnišnico Rdečega križa v Slov. Konjice — je podlegel notranjim poškodbam, ki jih je zadobil pri nesreči. Tragično umrlega fanta so na njegovi zadnji poti spremljali in mu svetili z rudarskimi svetilkami skoraj vsi njegovi tovariši in mnogo drugih ljudi. Bog mu daj večni pokoj!

Dobrotnica revežev je zatisnila oči. Žalostno so zapeli zvonovi pri Sv. Florjanu pri Rogatcu, ko je 22. februarja nenadoma zapustila dolino solz Apolonija Boldin, župnijska gospodinja, rojena na Gomilekem v Savinjski dolini, stara 56 let. Bila je skoraj 22 let med nami, pridna, skrbna, zvesta Marijina družbenka. Bila je izredno dobrega srca, reveže in brezposelne je rada podpirala, s sosedi je bila ljubezniva in mirna. Kako je bila naša Polonca priljubljena, je pokazal spreved, kakršnega že dolgo nismo imeli pri nas. Počivaj v miru, draga

Polonca, in naj Ti bo lahka florjanska zemljica! — Žalujemo naše sožalje!

V cvetju mladosti je umrl 23. februarja pri Sv. Mohorju pri Rogški Slatini 21letni mladenič Berk Franc. Pokojni je kot marljiv mladenič bil splošno priljubljen, kar je jasno pokazal njegov pogreb. Naj mu sveti večna luč — staršem in sestram pa naše sožalje!

Izredno stara bralka »Slov. gospodarja« umrla. V izredni starosti 89 let je umrla v vasi Jerčin pri Pristavi v župniji Sv. Ema Lucija Mlinarič. Rajna je bila rodod iz Rogške Slatine in vse življenje verna bralka »Slov. gospodarja«. Svetila ji večna luč!

Mlada žrtev zavratne bolezni. Nepričakovano, nenadno je umrl pri Sv. Petru pod Svetimi gorami v 25. letu Anton Hohnjec, nečak g. dr. Josipa Hohnjeca, g. ravnatelja Antona Hohnjeca in čadramskega g. župnika Franca Hohnjeca. V cvetu mladosti je padel kot žrtev zavratne bolezni — meningitisa. V četrtek, dne 29. februarja, predpoldne smo ga pokopali. Rajni Tonček je bil nadvse priljubljen v župniji, zato je bila pri njegovem pogrebu vsa fara zastopana. Domači moški pevski zbor mu je zapel pred

domačo hišo in na pokopališču žalostinke, med sprevedom pa štiriglasno psalm »Usmili se me«. Po sv. maši, ki jo je daroval za rajnega g. duhovni svetnik župnik Franc Hohnjec, se je razvil ogromen spreved, ki ga je vodil g. župnik Hohnjec ob asistenci gg. domačega in poljskega župnika. Ob odprtem grobu se je poslovil z ganljivimi besedami od prerano umrlega mladeniča g. svetnik Hohnjec, v imenu mladine pa mladenič Ulčnik. — Dragi Tonček, počivaj v miru! — Globoko užaloščeni materi in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje!

Smrt dveh odličnih mož. Dne 22. februarja je umrl na Dolu pri Hrastniku bivši župan Jakob Draksler, gostilničar in posestnik, par ur pozneje pa Matija Pust, tudi gostilničar in hišni posestnik. Naj jima Gospodar življenja v večnosti obilno poplača vsa dobra dela!

Dobro mater je Bog poklical k sebi. V vasi Sv. Jurij pri Loki je 17. februarja umrla dobra mati, pridna gospodinja, verna žena in dobra soseda Zupancič Elizabeta, stara 52 let. Za njo žalujemo vaščani, posebno pa njen bolni mož, trije mladoletni sinovi in ena hči. Naj počiva v miru!

Dopisi

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Krajevna organizacija JRZ v Ribnici na Pohorju je imela 25. februarja občni zbor, na katerem je poročal bivši narodni poslanec g. Gajšek. Zborovanje je bilo lepo obiskano, tako da so zborovalci napolnili dvorano Prosvetnega doma. Predsednik organizacije bo tudi v bodoče g. Luka Držek. — Kamnoseška zadruga pridno dela, vendar nima dovolj lastnih sredstev za uspešni razvoj. Obrnila se je na trgovinsko ministrstvo in na bansko upravo za podporo.

Dravska dolina

Sv. Marija v Pušcavi. Velikonočni romarski shodi se vršijo letos 15. marca, na praznik Marije 7 žalesti, 19. marca, na praznik sv. Jožefa in 25. marca, velikonočni ponedeljek, na praznik Oznanjenja M. D. Vsak dan bo prva služba božja ob 7 in druga ob 10. Je lepa priložnost, da zadostite velikonočni dolžnosti. Pridite!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnji teden je imel naš agilni športni klub »Mura« letni občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskani. Izvoljen je bil nov odbor pod predsedstvom Lipič Jožefa.

Turnišče. Minulo nedeljo je bil za našo faro velik praznik, kajti ta dan nam je g. dekan blagoslovil nove orgle, ki so po blagoslovitvi prav slovesno zadonele po naši občini cerkvi. Orgle so stale 105.000 din. — Isti dan se je vršil ustanovni občni zbor našega Prosvetnega društva, katerega se je udeležilo lepo število ljudi. Saj se je samo na novo vpisalo 75 članov. Izvoljen je bil

odbor s predsednikom g. dekanom na čelu. Dejo Prosvetnega društva bo v bodoče mnogo lažje, ker bomo še letos imeli svoj lasten prosvetni dom in lepo knjižnico. — Malo čudno se sliši, da je bila istočasno seja občinskega odbora.

Sv. Sebeščan. Zadnjo nedeljo je bilo pri nas delavsko zborovanje, in sicer je bilo to zborovanje letos prvo. Zdaj v nedeljo bo v Križevcih, Petrovcih in v Šalovcih, v sredo pa v Bodoncih. Na zborovanje k nam je prišlo zelo veliko ljudi, saj je naš kraj sorazmerno najbolj sezonski. Zborovanje je otvoril naš domačin paler Horvat Peter. Na zborovanju so govorili gg.: šef borze dela Kerec Franc, akademik Titan, Rous in Novak, vsi iz Sobote. Zborovanje je trajalo čez dve uri in so ljudje kazali veliko zanimanje. Po zborovanju se je razvila zanimiva in koristna debata.

Dokležovje. Kakor smo že na tem mestu poročali, je v prejšnjih mrzlih dneh bila Mura popolnoma zamrznjena in je stalno ogrožala veržeski most. Da ga ledene plošče ne bi razrušile, so prišli iz Ptuj pioni in so led razstreljevali. Ker je bil most že precej nagnjen, so ga skušali popraviti in pri tem sta dva človeka padla pod led in sta utonila. Izvlekli so ju mrtva.

Dolga vas. Zelo smo se začudili, ko so se pojavili v bližini naše vasi volkovi, kar je pri nas izreden pojav. Obmejni organi so enega ustrelili in je bil zelo izstradan. V bližino vasi jih žene huda in ostra zima.

Veščica. Prejšnjo nedeljo se je naš mesar B. nekoliko dobre volje vračal iz gostine. Ker je bolj težko hodil, se mu je ponudil za spremljevalca neki pomočnik, ki je bil toliko »prijazen«, da je vinjenemu tovarišu vzel ves denar. Ko so ga naslednjega dne orožniki zasliševali, se je iz-

»Šel je iz mesta spet na našo stran.«

»In ti?«

»Jaz sem se plazil po stranski poti, da bi prišel pred njim, da ti sporočim.«

»Ali ti nisem rekel, da bo prišel?«

»Prav si vedel.«

»Ampak ni mogoče, da je bil tu.«

»Pa bil je, če ti pravim.«

»Vraga! Pa vseeno! Zdaj ga imava.«

»Imava, Mikica! Štiri sto, praviš?«

»Bo tako.«

»Dobro! Pojdiva od tod!«

»Pojdaj za menoj, da se zmeniva, kako je treba! Gotovo bo prišel od Matove hiše.«

Medtem ko sta oba odhajala od samotne krčme, je z mestnega pota zavil človek pred njo in vstopil. Krčmarica se je začela od začudenja križati, ko je opazila novega gosta.

»Za sveto ime božje! Ali ste to vi, Luka?«

»Da, Jana! Jaz sem. Dober večer!«

»Bog ga daj, Luka! Odkod ste se vzeli? Saj se že ne spomnim več, kdaj sem vas zadnjič videla. Kje ste za božjo voljo bili?«

»Po svetu, kuma. Dajte vina!«

»Pa kaj so vam Jelenčani storili, da ste našo vas zapustili?«

»Jelenčani niso nič krivi. Eh, šel sem. Saj veste, kake muhe človeku včasih po glavi porojijo.«

»Ampak čujte, Luka, vsi so se na vas jezili, ko ste svoje dolžnike onemu gospodu iz mesta prodali! Dobro, da ste se ta čas skrili, no, zdaj je spet vse potihnilo. Ne bojte se nič!«

»Ne bojim se, Jana, verjemite! Kaj se je novega zgodilo, odkar me ni bilo tu?«

»He, ko bi vedeli! Dosti, saj je tudi precej dolgo, kar vas ni bilo. Kdaj ste že bili zadnjič tu?«

»Poldrugo leto in več je minulo od tistih mal.«

»Dolgo, dolgo, marsikaj je medtem bilo, česar vi ne veste. Da, Lončaričeva je vzela Andrija Pavlekičeva.«

»Vem, čul sem v mestu.«

»Ali ni to čudno, kaj?«

»Zakaj čudno?«

»Pa saj veste, kako sta se Martin in Mato dajala, eden drugega bi bila v žlici vode utopila. Kar čez noč pa se je vse obrnilo. Kar je bilo prej grenko in kislo, to je postalo zdaj sladko in gladko. Vsi smo se čudili. Pa še to na vrh: Martin je dal svojo hčer Matovemu sinu.«

»Kako pa živijo zdaj ti ljudje?« je vprašal Luka in gledal predse.

»plemenitega pingvina« in »Mc Cormackovega galeba«, ki jih sicer nikjer drugod ni najti. Od rastlinstva in mahovja so doslej prav ob tečaju našli le neke zelo odporne lišaje. Mahovje v zelo mnogovrstnih oblikah pa sega zelo visoko, do višine 1200 metrov.

Doživljaj v razvalinah starega gradu. Rumunski listi poročajo o grozotnem doživljaju, ki so ga imeli trije možje v prastari grajski razvalini Hobayu nedaleč od Sibinja na Sedmograškem. Stara legenda pripoveduje, da je v tej razvalini zakopan velik zaklad, ki prinaša smrt vsakomur, ki bi ga hotel dvigniti. V neki noči so se odpravili trije prebivalci iz kraja Hobaya na pot, da bi ta zaklad poiskali. Ko so v nekem